

קטו פאר דגול

ג' שם בגמרא, ד' נזרים
ה' הרמב"ם בפרק ג'
מהלכות קריאת שמע.
ו' שם בגמרא, ז' טור
בשם רש"י, ח' טור
ורבנו יצחק.

בְּאֵזֶר הַלְכָה

המחצות וספי הטיו (תורה) מקורות בית הכסא זה הוא דוקא במקצות שאינם נעשים אלא בשביל בית הכסא בזה נעשה כעצור חזר מקצור לזה, אבל אם בקנה בית הכסא במקצה של בית השממיה לאותו מקצה, אף על פי שאחרת מקצה הוא מקצה של בית הכסא מקצה אין על אותו מקצה קנה בית הכסא לעצמו זה וקטר לקרות אפילו בסמיו, בינו שאין המקצה מקצות לבית הכסא לבד. ומשום הכי כל שיש בית הכסא בחצור חזר מקצור אין לקרות קריאת שמע לא להתפסל כעצור כל שהבית הכסא לפניו כמלא עיניו קנה צווא, והנהגת חכמי הכסא שאין בו פסידה אלא הצווא מנחת על הפרקע באותו שונו כימי חכמי

ב * חומצתו לבית הפסא וכר'. ואין חילוק בזה בין חומצת על ידי רבו לחומצת על ידי מעשה וכן מצינו במ"י גמדות. ולבואור קעצין שיהיה חומצת לעולם, אבל חומצת לפי שעה לא מקרי חומצת בזה, וראה מלעיל סימן פ"ט ק"ג. ואכל יש לדחות, דהא בלאו הכי חלש שם קמא לן דחומצת אפלו גרורים ואכל מעשה לאו מקראת היא כלל, וכאן חלף על כך פנים אסור במקצתו, ועל פרתו משום דבגיון הוא לקרא קריאת ששע ודלחפול במקום שזכור עליו שם מאז בזה, וכמו שכתבו הפוסקים, אם כן אפשר והוא הדין אפלו בחומצת לפי שעה גמי חיל, ואין צורך עיון. ומכל מקום נפקא מהא מקל על הלכין מה שכתבנו במשנה ברורה דאם היה זה חומצת ומעשה הוא בית הפסא גמור לכל דיניו, וממילא דאסור מן החלוצה, דבדואי אם לא חומצתו רק לפי שעה לא קרי אסור מן החלוצה גמול. ומה שכתבנו עוד דאם במקצת נפנה שם וכר', דבאמת מעשה פלי חומצת גמור ובחומצת פלי מעשה, דהא לכל עקמא עקמא לאו מקראת היא, וכדאיתא במכרות כ"ב ע"כ ענין שם, ואם כן מנין לנו לחתומי בזה פגענו. ועוד, דאם כן טמיתתו לכליו שבידו דגמורא, כן כתב בספר יבשר טוב ודבריו נכונים. ואף ששעאיתו שילוחו ערוך על הגרז"י שכתב דאם נשתמש בו רק פעם אחת וכו' היה בית הפסא לשון אסור מן החלוצה, דכאן בנתנו בבית הפסא שחתתו לשים, אם לא אפלו אם אין לו מתאזל כלל ותמימן זה המקום מתחיל לשם בית הפסא, ואכל בלאו הכי לא. ועקר דיעו דהגרז"י שכתב דאסור מן החלוצה, נראה דדיק מילשון הרמב"ם והשולחן ערוך שכתב שערין לא נשתמש בו, משמע אבל לא נשתמש בו חוץ לזה שם בית הפסא לשון כלל דיניו. ואין להקשות על זה, מקראת דהכיב יד תחת יד וגו', והיניק פסוק מזה, דיה דהיה שם חומצת, ואפלו הכי התירה החלוצה לאחר שביכשה הצואה לדרש שם דברי תורה, וכמו שכתבו הלמדי' ורבו יונה בפרק מי שמתו בסופו, ומה עדיף פסור מאם פסנה הצואה לגמרי דאסור, דיש לומר דשם לא היה חל לשם חומצת, פיון והיה יודע פסת חומצת שיהיה צורך תפך כלסות, אי גמיה, דיה דמיל לא ידע אחר ואחר יחד על אגוה חלוצת חלוצת, ואפלו, דיה דמיל לא ידע אחר בסימן פו שערין קטן א בקטן אברהם, ענין שם, וגם לא עדיף זה במקום שיהיה לקבוצה והיה בו את המת בפרש על דעת לאפסות דיראה כסור חומצת דעה סימן שסד דרש"י, והואכל בפרש בקטן אברהם סימן מב, ענין שם: * מור לקרות וכר'. ענין במשנה ברורה שערין קטן ז שכתב דאפלו

שמעך הצדיק

לוח עמוד היומין: יום א ג טבת תשסג * יום ב ט כסלו תשסח * יום ג יד חשוון תשעג * יום ד כא תשרי תשעה * יום ה כז אלול תשסב